

[Breckmann]

re, som man har i Danmark. Statsministerens svar i PØ-udvalget på spørgsmål nr. 23 klargør denne stilling.

Med hensyn til immunitetsloven har vi en færøsk lov fra 1948, der ligner den danske meget, hvad lagtings- og folketingsmedlemmer angår, og vi har også de samme regler for landsstyrefolk, som er gældende for de danske ministre, der ikke er folkevalgte.

Hvad angår habilitetsspørgsmålet, er der et forslag til en lov om habilitet i den offentlige forvaltning, der ligner den danske meget, under behandling i Lagtinget nu. Vi har en retspraksis omkring habilitet, der ligner de danske statsregler meget.

Der er også et lovforslag i Lagtinget om offentlighed i forvaltningen, der ligner Danmarks love om det samme meget. Og det er forkert, når der står i Fremskridtspartiets forslag, at det slet ikke lever op til de krav, der stilles om offentlighed i forvaltningen i Danmark. Jeg vil her gerne henvise til statsministerens svar i PØ-udvalget på spørgsmål nr. 24.

Der blev nedsat et færøsk udvalg i foråret 1992 til at udarbejde forslag til nye love om bankvæsen og sparekasserevision og om regnskabs- og aktieselskabslovgivningen i det hele taget. Disse lovforslag bliver fremsat i Lagtinget i de kommende dage med henblik på vedtagelse i løbet af foråret, helst før midten af april. En banklov, der ligner den danske meget, kommer også til behandling i Lagtinget til foråret; også det har statsministeren redegjort for i PØ-udvalget i svaret på spørgsmål nr. 24.

Rigsrevisionen har adgang til alle refusionsregnskaber på Færøerne, hvorimod bloktilskuddet bliver revideret af os selv, og det har også været meningen med bloktilskudsordningen. Ellers bliver alle offentlige regnskaber på Færøerne revideret af de statsautoriserede og registrerede revisorer, der adlyder samme lovbestemmelser, som gælder i Danmark.

Den danske stat garanterer kun for kommunale færøske lån i Kreditforeningen for Kommuner, og landsstyret regaranterer disse lån; hidtil har staten ikke lagt én krone ud i forbindelse med garantier for Færøerne.

Alle pensioner og sociale ydelser er underlagt rigslove med visse regler for ansøgerens indtægts- og formueforhold. Skattevæsenet på Færøerne har adgang til oplysninger om alle ansøgere økonomiske forhold ved lovpåbud,

og formueforhold indberegnes også i de sociale ydelser, endda med p-tallets, det vil sige CPR-nummerets, hjælp i den udstrækning, dette kan bruges. For på Færøerne har vi en lovgivning om brug af p-tal, som er meget skrap i sin personbeskyttelse imod registerstaten, og det burde Fremskridtspartiet sætte pris på.

Der er en række mærkelige oplysninger i det foreliggende forslag. Det gælder nogle fejlregninger og nogle henvisninger til manglende reglementer i den færøske sociallovgivning og fejl ved uddelingen af disse udbetalinger. Men det var vores egen Lagsrevision, der påviste disse mangler over for Rigsrevisionen i vores årlige rapport fra april måned i fjor, og Rigsrevisionen har siden indberettet denne rapport til Socialministeriet. Derfor burde det ikke være nødvendigt at tærse langhalm og slå politisk plat på den færøske krise for øjeblikket ved at prøve at oppiske de fordomme, der måtte herske nogle steder i den danske befolkning.

Jeg vil understrege, at der fra 1984 til 1988 skete en fordobling af Færøernes sociale udgifter, indberegnet statsstøtten. Men siden 1988, efter at krisen virkelig tog fart, har vi alligevel klaret at holde de færøske udgifter til socialvæsenet nede på samme niveau.

Kim Behnke (FP):

Jeg vil gerne starte med at sige, at det, på trods af hvad hr. Breckmann gav udtryk for, ikke er noget forsøg fra Fremskridtspartiets side på at slå politisk plat af det, der i øjeblikket foregår på Færøerne.

Jeg vil også gerne sige, at jeg havde egentlig håbet på, at der ikke var brug for at fremsætte et forslag som dette. For hvis forholdene – både på Færøerne og i Grønland – levede op til de regler og det regelsæt, den danske befolkning skal leve under, havde der ikke været brug for dette forslag. Men kendsgerningen er jo, at der er forskel på reglerne.

Og i statsministerens opremsning, som vi da foreløbig takker for, men som vi under udvalgsarbejdet vil vende tilbage til, hvor vi vil bede om punkt for punkt at få dokumenteret de oplysninger, statsministeren har givet her, var det mest interessante såmænd ikke, hvad statsministeren sagde, men hvad statsministeren lod være med at sige. Én ting er at sige noget, noget andet er, at hvis man kun fortæl-